

EBH/558/2016

Év

2016

Védett tulajdonság:

Fogyatékoság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

A szülő azt panaszolta, hogy a települési önkormányzat nem biztosítja enyhe értelmi fogyatékos, látássérült gyermeke számára az óvodai ellátást.

A gyermeket 2016 májusában vették fel a települési körzetes óvodába, amelynek alaptevékenysége az óvodai ellátás és a sajátos nevelési igényű gyermekek óvodai ellátása integrált keretek között. Alapító okirata szerint „olyan különleges bánásmódot igénylő gyermekeket fogad, akik a Szakértői Bizottság szakvéleménye alapján érzékszervi (hallássérült), értelmi (enyhe), beszéd fogyatékosok, vagy egyéb pszichés fejlődési zavarral (súlyos tanulási, figyelem-vagy magatartásszabályozási zavarral) küzdenek”. Látássérült gyermekek ellátása nem szerepelt az alapító okiratban.

A beiratkozás kapcsán a szülő megbeszélte az intézményvezetővel és a jegyzővel, hogy ha a szakértői bizottság a körzetes óvodát megfelelőnek találja a gyermek ellátására, akkor az fogadja a gyermeket, és az intézmény alapító okiratát kiegészítik a látássérült gyermekek ellátásával.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A szakértői bizottság júniusban megvizsgálta a gyermeket, és megállapította, hogy halmozottan fogyatékos (enyhe értelmi-, és érzékszervi fogyatékos: látássérült - gyengénlátó), sajátos nevelési igényű. A szakértői bizottság meghatározta a számára szükséges fejlesztést. Az egyéb fejlesztéseken kívül látássérültségére tekintettel, látássérültek pedagógiája szakos gyógypedagógus által végzett heti két óra látásnevelést írt elő. A szakértői bizottság javasolta, hogy 2016 szeptemberétől kezdődjön meg óvodai nevelése közös nevelésben részt vevő óvodában és megnevezte a körzetes óvodát. Ugyanakkor - tekintettel arra, hogy az intézmény alapító okirata nem tartalmazta a látássérült gyermekek ellátását - a szakértői véleményt megküldve kérte a jegyzőt, hogy - mint fogalmaz - „engedélyezze az intézmény kijelölését” a kiskorú kérelmező részére.

A szakértői vélemény kézhezvételét követően az óvoda intézményvezetője és a jegyző tájékoztatták a szülőt, hogy az intézmény mégsem fogadja a kérelmezőt, mert nem tudja biztosítani a megfelelő ellátást. A jegyző arról is tájékoztatta a szülőt, hogy a szomszédos települési óvoda fogadná a gyermeket, a szülő azonban az utazással járó nehézségekre hivatkozva elzárkózott ettől a megoldástól.

A jegyző augusztus végén tájékoztatta a szakszolgálatot, hogy nem tudják a kérelmező szakszerű ellátását biztosítani, ezért nem támogatják a körzetes óvoda kijelölését és javasolta, hogy a szakszolgálat jelölje ki a településen lévő egyházi fenntartású református óvodát, mivel a szülő ragaszkodik helyi intézményhez. A szakszolgálat érdeklődött a területi református egyházközségnél, azonban a református óvoda úgy nyilatkozott, hogy nem áll módjában a gyermek befogadása. A szülő tájékoztatta az önkormányzatot a református óvoda elutasító nyilatkozatáról és kérte az önkormányzatot körzetes óvoda alapító okiratának módosítására, hogy biztosítható legyen a gyermeke ellátása. A képviselő testület októberben tárgyalta a kérelmet, de - jellemzően anyagi okokra hivatkozva - nem támogatta az alapító okirat módosítását.

A gyermek tehát még a határozat meghozatalakor (2016. november) sem járt óvodába, bár jogviszonya fennállt, nem szüntették meg.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nktv.) 74. § (2) bekezdése szerint az óvodai nevelésről, a többi gyermekkel, tanulóval együtt nevelhető, oktatható sajátos nevelési igényű gyermekek óvodai neveléséről a települési önkormányzat vagy társulása intézmény alapítása és fenntartása vagy köznevelési szerződés révén gondoskodik.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX törvény (Ötv.) 13. § (1) bekezdés 6. pontja rögzíti, hogy az óvodai ellátás a helyi közügyek, valamint a *helyben biztosítható közfeladatok* körében ellátandó helyi önkormányzati feladatok közé tartozik.

A szakértői vélemény a kérelmező sajátos nevelési igényének megállapítása mellett a többi gyerekkel együtt, közös óvodai nevelését írta elő, és magából a szakértői véleményből is kitűnik, hogy csak azért nem jelölte ki a körzeti óvodát, mert annak alapító okiratában nem szerepelt a látássérült gyermek fogadása. Ezért kérte a jegyző intézkedését a szakvélemény megküldésével, hivatkozva *A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II.26.) EMMI rendeletre* (EMMI rendelet), melynek 17. §-a szerint, ha az óvodai nevelés a többi gyermekkel, tanulóval közös óvodai csoportban azért nem szervezhető meg, mert az intézményi jegyzékben nincsen megfelelő óvoda, a szakértői bizottság a szakértői véleményét megküldi a gyermek lakóhelye szerint illetékes jegyzőnek, aki intézkedik intézmény kijelöléséről. A jegyző – bár kísérletet tett rá – nem talált megoldást kérelmező óvodai ellátására.

Megállapítható, hogy azért nem volt biztosítható a gyermek óvodai ellátása, és ennek keretében a szakértő által előírt fejlesztése, mert az önkormányzat – jogszabályi kötelezettsége ellenére – nem teremtette meg annak feltételeit, nem tette meg a szükséges intézkedéseket.

Az adott ügyben a kiskorú kérelmező a fogyatékosága miatt a településen élő többi gyereknél ténylegesen hátrányosabb helyzetbe került azáltal, hogy nem részesülhetett óvodai ellátásban. Ezen túlmenően a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét biztosító rendelkezések megsértése ugyancsak az egyenlő bánásmód megsértését eredményezi - az Ebktv. 8. § (g) pontjára tekintettel. Az *egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény* (Ebktv.) 8. §-ában foglaltakat *A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvénnyel* (Fot.), az Nktv-vel, és az EMMI rendelettel, mint ágazati jogszabályokkal összhangban alkalmazva kimondható, hogy amennyiben az arra kötelezettek nem teszik meg a kiskorú fogyatékos személy óvodai ellátáshoz, és fejlesztéshez való jogának érvényesülését biztosító intézkedéseket, megsértik az egyenlő bánásmód követelményét.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Nem fogadható el az önkormányzat részéről az a védekezés, hogy a szakértői bizottság nem jelölte ki a települési óvodát, hiszen az éppen azért nem volt kijelölhető, mert az önkormányzat nem tette meg az ehhez szükséges intézkedéseket. Az, hogy az óvoda alapító okirata nem tartalmazza a kérelmező sajátos nevelési igényét, illetve a körzeti óvoda nem rendelkezik a kérelmező ellátásához szükséges feltételekkel, ugyancsak nem mentség az önkormányzat számára, hiszen az alapító okiratot is csak maga az önkormányzat tudná módosítani, illetve a kérelmező ellátásához szükséges feltételeket ugyancsak neki kellene megteremteni. A hatóság ugyanakkor nem mérlegelheti, hogy az önkormányzat számára mekkora terhet jelent egy jogszabályi előírás teljesítése, a hatóság nem mentesíthet a kötelező jogszabályi előírások alól, bármekkora terhet jelentsen is azok betartása.

Az önkormányzat többek között arra is hivatkozott, hogy a jegyző közbenjárására a szomszédos települési óvoda fogadta volna a kérelmezőt, de a törvényes képviselők nem támogatták ezt a megoldást. Kérelmező képviselője ezzel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy aránytalan terhet jelentene számára, illetve a családja számára, ha kérelmezőt a szomszédos településre kellene óvodába vinni. Ennek körében előadta, hogy gépkocsijuk nincs, kiskorú kérelmezőn kívül van még egy 10 hónapos gyermekük, akire szintén ő felügyel egész nap, tehát a kisbabát is magával kellene vinnie, amikor reggel viszi, illetve amikor délután elhozza kérelmezőt az óvodából. Részletesen ismertette a lakóhely és az óvoda közötti reggeli, és délutáni közlekedés nehézségeit. Előadta, hogy csak többszöri átszállással, várakozással tudná az utat megtenni, és a visszaút során ismét hosszasan várakoznia kellene. A hatóság az interneten fellelhető közlekedési lehetőségeket, járatokat, menetrendeket maga is áttanulmányozta, és arra a meggyőződésre jutott, hogy ha kérelmezőt naponta a szomszédos településre kellene vinni az óvodába - a kérelmező életkorát és sajátos nevelési igényeit is figyelembe véve - az átlagos körülményekhez képest lényegesen nehezebb lenne a kérelmezőnek, szülőnek (testvérnek), annak ellenére, hogy a két település közel van egymáshoz. A hatóság tehát nem tudta elfogadni az önkormányzat kimentéseként azt, hogy a kérelmező járhatna a szomszédos település óvodájába, mivel ezzel a megoldással kérelmezőre, illetve családjára aránytalan teher hárulna.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság megállapította, hogy az önkormányzat a fentiek szerint megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy nem biztosította kérelmező számára az óvodai ellátást, és nem gondoskodott arról, hogy az óvodai ellátás keretében kérelmező a szakértő által előírt fejlesztésben részesüljön.

A hatóság eltiltotta az önkormányzatot a jövőbeli jogsértő magatartástól, és elrendelte a jogsértő állapot mielőbbi megszüntetését, de legkésőbb 2017. január 31. napjáig úgy, hogy az önkormányzat biztosítsa kiskorú kérelmező óvodai nevelését a települési óvodában, és ennek körében biztosítsa számára a szakértő által előírt fejlesztést, akár megfelelő szakirányú végzettségű gyógypedagógus alkalmazásával, akár utazó gyógypedagógusi hálózat útján. Az előírt határidő megállapításkor a hatóság mindenekelőtt tekintettel volt a kiskorú kérelmező érdekeire, arra, hogy óvodai nevelése, fejlesztése mielőbb megkezdődjék, hiszen - annak ellenére, hogy a szakértő 2016 szeptemberétől előírta kérelmező integrált óvodai nevelését, és fejlesztését - erre még a határozat meghozatalakor sem került sor. A hatóság tekintettel volt továbbá arra, hogy az önkormányzat hosszú ideje tudott a problémáról, és már a határozat meghozatala előtt is megfelelő idő állt rendelkezésre annak megoldására. A határozat közzétételét a honlapon a hatóság a preventív hatás elérése érdekében szükségesnek tartotta.

Az önkormányzat a határozat bírósági felülvizsgálatát és a határozat végrehajtásának felfüggesztését kérte. A bíróság a felperes keresetét elutasította a 2017. április 21-én hozott ítéletével.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.